

Psykopatene – igjen

Som ventet kom det mange leserreaksjoner etter at psykopatene igjen kom på banen i A-Magasinet nr. 34. Det alvorlige med psykopati er jo nettopp de store problemene som denne personlighetsforstyrrelsen skaper i forholdet til andre mennesker, og at psykopaten selv er blottet for innsikt i at problemene kan ha noe å gjøre med egen væremåte. Dette får vi høre mer om i de fire leserbrevene vi har tatt inn denne gangen. Det er åpenbart fortsatt behov for å meddele egne erfaringer, og få mer kunnskap om psykopatiens vesen og psykopatenes spillestil.

H.J.S.

Psykopatene er alltid meget slu. De tyranniserer sine omgivelser, ofte gjennom andre. De får andre de har i sin makt til å gjøre drittjobbene for seg. De har en fomenal overtalesevne i måte. Ofte går de til seksmål og får sine advokater til å tro på alt det de forteller, fordi psykopatene i sin egen overbevisning alltid har rett og alltid er den som er forurettet. Det er faktisk psykopatenes grunntrekk. I sin syke tilstand, for man må vel kunne kalle psykopatene syke, ser de ikke feil hos seg selv. De er uskyldige, de forurettede, de snille og gode med myke menneskelige egenskaper.

Jeg har sett en psykopat i virksomhet, og vet at han er villig og motiveret til å gå til den aller ytterste grense for å få tilfredsstilt sine psykopatiske tendenser. Det er bare så utrolig at ikke disse som går hans arrend, for eksempel hans advokat og hans egne barn, ikke forstår også hvem denne psykopat i virkeligheten er. Han har endog ødelagt en av sine aller nærmeste gjennom årelangt tyranni og trakassering. Men han klarer å fremstille det som om han bare har villet hjelpe.

Det er på tide at man blir oppmerksom på disse onde menneskers fremferd. Det er galt å si at vi har en rem av huden alle sammen. De aller fleste mennesker kvier seg for å skade andre og gjøre dem vondt. De

aller fleste mennesker har en innebygget kontroll som holder dem på matten og hindrer dem i å skade andre. Samfunnet kunne ikke ha fungeret om ikke den vanlige mann og det store flertall tok hensyn til sine medmennesker og lot dem i fred. Bare den onde psykopat kan ikke la være å fortsette med sin ødeleggende aktivitet. Han vil at alle skal gjøre det som passer ham. Hvis de går imot dette, er de hans mål for trakassering, hele psykopatenes liv. En psykopat glemmer aldri, han ligger bare i startgropen og venter på en ny anledning. Derfor er mitt inntrykende råd til alle som blir utsatt for en psykopats forfølgelse: Forlat ham og forsvinn ut av hans liv. Unngå ham og snu ryggen til ham. En psykopat kan ikke behandles for sin lidelse, fordi han mangler motivasjon og innsikt i egne feil og mangler, det er hans sykdom.

Hilsen et medmenneske.

Det er prisverdig at dere i Jeg-spalten igjen lar leserne få ytre seg om synet på og erfaringer omkring psykopati og psykopater. Det kan aldri bli nok opplysninger om deres grusomme metoder. Min familie har måttet leve i nærheten av en psykopat i 25 år. Dessverre gikk det altfor mange år før vi skjente at vi hadde med en psykopat å gjøre. Til «Ingrid» vil jeg anbefale Ingvild Nissens «Psyko-

patenes Diktatur» og Tollak B. Sirnes' «A sette de undertrykte fri». Disse to bøkene har vært oss til stor nytte og hjelp i vår fortvilte situasjon. Vi har lett oss manipulere, undertrykke, blitt påført store skyldfeilser som alltid endte med at vi måtte be om unnskyldning for alt det vonde vi var blitt påført. Vi har imøtekommert de villeste forventninger i vår avmakt, som oftest av økonomisk art. Den snilleste av oss har fått store psykopiske skader som ser ut til å være uhelbredelige. Løgner hørte til dagsordenen, samt upålidelighet, manglende ordholdenhett, og så videre. Når vi var «knust» tilstrekkelig, var psykopaten tilsynelatende meget fornøyd, og gikk glad og tilfreds avsted for å feste. T. B. Sirnes skriver bl.a.: «Psykopatene kan drive sine medmennesker til desperasjon og forårsake de største tragedier. Derfor må de stanses før det er for sent, før de får makt.»

Med hilsen
Også et «offer».

så jeg galskapen i forholdet og klarte å distansere meg mer og mer. Det merkverdige er at gjennom denne kampen oppsto det en dypere innsikt om meg selv og andre mennesker. Det var nesten som å drukne, men i siste sekund får du hodet over vannet og gisper etter luft.

Jeg begynte å søke innover på et åndelig plan. I dypet av meg selv har det vokst frem en lengsel etter skjønnhet, kjærlighet og renhet på et annet plan enn før. Jeg har begynt å interessere meg for kunst og kultur, og fått en nysgjerrighet på livet som jeg ikke hadde tidligere. Jeg har begynt å tro at det var en mening med det hele, at det var noe jeg måtte lære for å komme videre. Jeg tror at det finnes selvhedrende krefter i kroppen, også på det psykiske plan. Det var en hard medisin, men kanskje er det verdt det? Hvor ville jeg ha vært uten denne opplevelsen?

Undervels.

I nr. 34 er etter psykopater omtalt i spaltene med et innlegg undertegnet «Ingrid». Hun reiser, etter undertegnede mening, en god del interessante spørsmål, og der kan vel nå herske liten tvil om at svært mange mennesker i vårt lille land er eller har vært ofre for psykopaters gjerninger. Efter å ha gjennomlevd svært mange år av mitt liv med en mor som var psykopat, har jeg bare ett råd å gi til de som vil prøve å berge seg unna psykopatens favnak: Flytt til en annen del av landet, eventuelt utlandet, dersom dette er mulig. Jo lengre unna psykopaten, dess bedre. At undertegnede etterhvert har fått voksne barn og i tillegg har en kone som har stått brask og bram slik at vårt ekteskap ikke er havarerert, er i allfall ikke takket være min mor. Det kunne sikkert skrives bøker om en psykopats mange intriger, handlinger som er umulige å parere etc. En psykopats offer får egentlig ikke fred før psykopaten trekker sitt siste sukk, men det kan

JEG

ADRESSEN ER A-MAGASINET, POSTBOKS 1178 SENTRUM, 0107 OSLO 1.
MERK KONVOLUTTEN «JEG-SPALten».

Berthold Grünfeld og Hans Jakob Stang Illustrasjon: Gunhild Vegge